

2002 blev et yderst spændende år for os begge i vore tjenester. Mekong voksede kraftigt, og et helt nyt 3000 m² stort center, for de nu 120 tilknyttede missionærer, blev indviet i november 2002.

AIDS Care var nu Inger Lises tjeneste sammen med Ang. AIDS Care var i starten af 2002 endnu i sin vorden, og projektet støttede da 8 børns skolegang.

Med Gud velsignede tjenesten og i skrivende stund støtter AIDS Care 21 børn og 15 familier, som er blevet AIDS smittens ofre. Vi hjælper 2 syge mødre med livsforlængende AIDS medicin og støtter familierne ad hoc med brugt tøj, mad og anden medicin.

2003 skriver vi nu, og 9 års tjeneste i Thailand er ved at gå ind i sin afsluttende fase. En ny tid er på vej. Med dette korte blik i 'bakspejlet' er vi nu klar til at vende blikket fremad - og det med med en vis nysgerrighed og stor forventning.

Vi vil stadig fra Danmark være involveret i AIDS Care. Behovet i Thailand er stort. Vi ved, at vi ikke kan hjælpe alle. Hvor mange kan vi hjælpe - 20, 30, 50, 100 børn? Vi ved det ikke - kun Gud ved, hvad planer Han har, men vi er parate til at følge Ham. AIDS Cares tjeneste er ikke baseret på antal, men på mennesker.

AIDS Care har netop købt et hus i Chiang Mai, så vort arbejde nu har en permanent adresse. Der er nu et sted at arbejde ud fra og et sted for folk med AIDS at komme til, når der er brug for hjælp, råd og vejledning og måske en overnatning eller to.

AIDS Care er under OMF Mekongs 'vinger' og al administration foretages af OMF kontoret.

Vi er ved at være klar til at vende næsen mod det 'kolde nord'. **For altid forandret, vokset i troen på en almægtig og kærlig Gud - og en masse vidunderlige oplevelser rigere.**

Dette nyhedsbrev er ikke et farvel fra vor side. Der vil komme 'sidste nyt' fra os i juni måned og vi vil fremover gerne holde jer orienteret om AIDS Care's arbejde.

Alligevel vil vi gerne benytte dette nyhedsbrev til at sige en STOR og HJERTELIG TAK til alle jer, som har støttet os på én eller anden måde. Uden jeres tillid og tro på vores tjeneste, var det ikke lykkedes.

Vi vil gerne sigen en speciel TAK til vennerne i Zion Kirken, Brovst, som igennem forløbet har stået last og brast med os. Kirken vil sammen med os fortsat være involveret i projekt AIDS Care.

Sidst, og allermest, vil vi TAKKE Jesus, for at Han på trods af vore fejl og mangler, udvalgte os, formede os, brugte os, og gjorde os til dét, vi er i dag.

'Men søg først Guds rige og Hans retfærdighed - så skal alt det andet gives jer i tilgift' Matt. 6.33

Det siges, at et billede siger mere end 1.000 ord - **men der var ikke plads!** Undskyld.

Hu sk :

- At takke Gud for Hans trofasthed og kærlighed
- At takke Gud for projekt AIDS Care
- At bede for fortsat økonomiske midler til AIDS Care
- At bede for vores private økonomi de sidste måneder i Thailand
- At bede for den nødvendige økonomi, så vi kan få vore ting flyttet til Danmark
- At bede om, at de sidste penge til AIDS Care's huskøb må komme.

Vi afslutter vores tjeneste ved udgangen af juni 2003. Der er mange venner, som regelmæssigt har støttet os personligt. En støtte, som vi efter denne dato ikke længere vil have brug for.

Men AIDS Care vil fortsat have brug for støtte. Vi vil derfor gerne opfordre dig til at overveje at flytte din støtte fra os til AIDS Care, når den tid kommer. Zion Kirken vil fortsat være involveret og være kanal for disse midler.

Giro 1 99 71 30, DDM, Zion Kirken, Brovst
Mrk. Projekt Mission Thailand eller AIDS Care

Inger Lise og Mogens Koch Pedersen

P.O. Box 27, Amphur
Muang
Chiang Mai 50000,
Thailand

Tlf. +66 53 249 737
E-mail: mkochp@loxinfo.co.th

Ny h e d s b r e v

Alt har jo en afslutning - også vores tjeneste i Thailand, og det betyder en omvæltning i vore liv. Vi mennesker vil helst undgå store omvæltninger for de er altid ensbetydende med en vis usikkerhed for os.

Vi har det vist alle sådan, at en stor del af vore anstrengelser udelukkende går ud på, at reducere så mange ukendte faktorer omkring os som muligt. Vi ønsker at 'have kontrol' over tingene.

Men virkeligheden er jo en anden! Det som vi tror, at vi har kontrol over, ja det viser sig gang på gang at være ukontrollabelt og usikkert. Det eneste som er **sikkert**, er Guds løfter til os om, at '*alt skal gives os i tilgift*', når vi søger Ham og Hans rige først.

Så det er med stor tro og forventning til Gud, at vi i sommeren 2003 afslutter 9 års tjeneste i Thailand for at vende tilbage til Danmark og det er med stor TAK til alle jer, som har stået bag os.

Når vi ser tilbage på tiden, der er gået, må vi konstatere, at Gud er trofast og at **Hans løfter er sikre**. Derfor ser vi også fremad i tro og forventning til Ham.

Matt. 6.33

Marts 2003

1994 var året, hvor vi rykkede 'teltpælene' op og begyndte det, som for mange syntes at være en 'usikker' fremtid. Vi var ligeså spændte som alle andre, men vi vidste, at det var dét, som Gud ønskede. Men meget mere, ja det vidste vi heller ikke.

At lande i Thailand med 2 kufferter i juli måned med temperaturer over 30, både dag og nat, og med høj luftfugtighed, det var en prøvelse.

At sidde på sprogskole, i et lokale uden aircondition og på plastikstole, og forsøge at tilegne sig dette mærkelige sprog, var en udfordring. Indkøbsturene i starten, var en hel 'jordomrejse' - ja sådant følte det, når vi efter 2 timers søgen i et supermarked, endelig havde fundet det, vi ledte efter.

Som om dette ikke var nok, så oplevede vi 2 oversvømmelse i vores lejlighed samt indbrud og tyveri indenfor de første 6 uger i Thailand.

Men vi er jo ikke nordjyder for ingenting, så vi kridtede skoene - også selvom kridtet var lidt 'fugtigt' - og stod fast.

Fredens Stemme var vores tjenestested, og ganske langsomt blev vi fortrolige med arbejdet og medarbejderne. Vi har nogle dejlige oplevelser af Guds trofasthed fra denne tjeneste:

At Gud sendte en dame fra et fond på uventet besøg. Resultatet blev en stor økonomisk hjælp til fornyelse af udstyr i studierne.

At Gud ledte os i samarbejde med en kollega omkring videoserien 'Walk thru the Bible. Om hvordan vi pludselig, 2 dage før 'deadline' fik en telefonopringning, som sikrede dette projekts økonomi.

At udviklingen på mange områder blev positiv. Økonomien forbedret med et stigende aktivitetsniveau og et øget samarbejde med andre missionærer.

Men der var også ting der ikke lykkedes. Radioarbejdet udviklede sig dårligt bl.a. på grund af manglende samarbejde med de thailandske kirker. Vort sproglige handicap var en medvirkende årsag til dette.

Men mest af alt, så mislykkedes samarbejdet med den daværende bestyrelse og dermed også med Det Danske Missionsforbunds fællesarbejde.

Efter 4 års tjeneste på Fredens Stemme måtte vore veje derfor skilles, og vi stod nu i en ny situation. Vi oplevede ikke, at Gud kaldte os tilbage til Danmark, og vi bestemte derfor fortsat at tjene Ham i Thailand.

1998 oplevede vi den glæde, at Det Danske Missionsforbunds menighed i Brovst, Zion Kirken, fortsat ville stå bag os, og de udsendt os påny til tjeneste i oktober måned.

Mogens blev kontaktet af FEBC - Far East Broadcasting Company, USA - om opbygning af et nyt kontor i Asien, og denne aftale gav os størstedelen af vores nødvendige økonomi.

Inger Lise blev fuldtids volontør på Agape Home - et børnehjem for AIDS ramte spædbørn - og tilsagn, fra venner i Danmark, om økonomisk støtte til hende bevirkede at tingene hang sammen.

Og netop involveringen i AIDS blev noget, som for altid har forvandlet vore liv. Det er her, vi har set Guds nåde og kærlighed forvandle mennesker.

En ny og spændende tid kom, hvor vi blev involveret i en tjeneste for børn og voksne med AIDS. En tid, hvor vi blev konfronteret med en virkelighed, som vi ikke rigtig havde nogen erfaring med eller kendskab til.

En tid, hvor liv og især død blev noget helt konkret. Inger Lises kamp for at holde små børn i live, men hvor AIDS jo altid 'vandt kampen', blev nu næsten dagligdag.

Konfrontation med AIDS i skikkelse af en lille familie, med 3 raske drenge, ude i en landsby nord for Chiang Mai. Vi måtte kapitulere overfor Gud og opgive vores magelighed og acceptere, at Han ønskede, at vi skulle tage os af denne familie.

Navne som Lamduan og Sommark bringer minder om Guds forvandlende kraft i, for os mennesker, håbløse situationer.

1999 blev starten på én af de største personlige glæder i vores tjeneste i Thailand, **Jared Christopher Jackson** kom ind i vore liv.

Pludselig en dag var vi blevet plejeforældre til en lille 12 dage gammel thai dreng. Og han bragte alt det med sig, som et spædbarn gør - både af velsignelse og arbejde!

Da han 16 måneder senere rejste med sin nye mor til Canada efterlod han et stort tomrum i vort hjem, men også en plads i vore hjerter for altid. Han stortrives i Canada og kan i april måned i år fejre sin 4 års fødselsdag.

Det var også året, hvor det blev klart, at den opgave, som Mogens var ansat til og fik sin løn for, ikke ville blive til noget. FEBC kunne ikke internt i organisationen finde ud, hvad kontoret skulle lave.

I maj måned startede vort samarbejde med OMF Mekong. Mogens blev inviteret til at deltage i opbygningen af det nye Mekong-Springboard initiativ med mission ind i de lukkede

lande i Mekong flodens område.

Denne involvering fik FEBC's accept, da man ønskede at 'købe tid' til at forsøge at få tingene på plads, men i oktober måned måtte FEBC meddele, at de ikke kunne nå til enighed internt, og kunne dermed ikke forlænge vores kontrakt.

Vi stod nu uden økonomisk sikkerhedsnet - tilsyneladende. Men Gud 'var kommet os i forkøbet'. Igennem hele 1998 og 1999 var der kommet mange flere gaver ind, end vi på det tidspunkt havde brug for.

Disse gaver bevirkede nu, at vi kunne fortsætte vores tjeneste uforandret indtil slutningen af år 2000, hvor næste orlovsperiode tog sin begyndelse.

Endnu engang måtte vi erkende at Guds løfte, om at '*alt skal gives jer i tilgift*', stod fast.

2001 begyndte i Danmark, hvor vores orlovsperiode lige var startet. Det store spørgsmål for os var, om vi skulle rejse til Thailand igen?

Vi var uden økonomisk sikkerhedsnet - kunne der samles støtte nok? Nu ikke bare til Inger Lises løn, men for hele vores økonomi! Men igen viste Gud os, at Hans løfte om at '*når vi søger Ham først, så skal alt det andet gives os*', stod fast. Så i august 2001 rejste vi tilbage til Thailand for en ny 2 års periode.

Tjenesten for Mogens på OMF's Mekong Center stod åben for ham og en ny, spændende og udfordrende tid begyndte.

Men nu var det Inger Lises tjeneste på Agape Home, som var i 'farezonen'. En slem nikkel eksem, som ganske vist var på retur, forhindrede hende i en fuldtids tjeneste. Oveni dette kom så kraftige allergireaktioner mod formaldehyd. I slutningen af 2001 blev det klart for os, at dette ikke kunne fortsætte. Inger Lises helbred var vigtigere end hendes tjeneste. Så Inger Lise måtte stoppe sin tjeneste på Agape Home.

Men igen 'var Gud kommet i forkøbet'. Ang, en af vore thailandske venner fra tiden på Agape Home, havde haft Inger Lise inviteret med på besøg i en landsby hos en gammel bedste-moder og hendes 2 børnebørn.

Her oplevede vi Guds kald til at hjælpe denne bedstemoder med at betale pigernes skolegang. Og dette blev startskud til det, som i dag er projekt AIDS Care.

En tjeneste som satser på at hjælpe AIDS ramte familier i hjemmene og med speciel focus på AIDS ramte børn og deres skolegang.